

Warszawa, 10 czerwca 1933 r.

2

URZĄD PATENTOWY

A61f 11/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18054.

Kl. 30 d, 29.

Władysław Księżniak
(Warszawa, Polska).

Ochroniacz słuchu.

Zgłoszono 29 grudnia 1932 r.

Udzielono 7 marca 1933 r.

Znane są ochroniacze słuchu, służące do tłumienia dźwięków, dochodzących do ucha ludzkiego.

Hałasy wielkomiejskie, muzyka z kilku stron dochodząca, przeszkadzają w pracy i skoncentrowaniu myśli. Przyrządy więc, celowo obmyślane i mające za zadanie tłumienie tych niepożądanych dźwięków lub odgłosów, działających na nerwy lub przerywających spoczynek, liczyć mogą na szerokie zastosowanie i duży zbył.

Przyrządy dotychczasowe odznaczają się jednak dość złożoną budową, polegającą na stosowaniu korka lub pokrywy na ucho w połączeniu ze sprężynami, kółkami lub membranami. Dodatki takie przeszkadzają raczej zupełnej izolacji dźwięków.

W przeciwieństwie do dotychczasowych przyrządów wynalazek niniejszy odznacza się prostą budową, praktycznością i nie posiada części metalowych, mających za zadanie lepsze czyli silniejsze osadzanie ochroniacza w muszli ucha.

Korek według niniejszego wynalazku do zatykania kanału słuchowego jest ukształtowany ściśle według muszli usznej i jest wykonany z masy sprężystej, poddającej się, np. z kauczuku miękkiego lub półtwardego, przylegającego dokładnie do wnętrza muszli usznej, a tem samem trzymającego się wprost swoim kształtem w zagięciach ucha, bez stosowania pomocniczych części metalowych. Przedmiot wynalazku wyróżnia się specjalnie swą jednolitością budo-

wy i nie wywołuje odkształceń lub uszkodzeń kanału usznego. Zarazem jest w stosowaniu higieniczny i daje się z łatwością wyjąć. Przyleganie ochraniacza może być tak dokładne, że dźwięki, dochodzące do ucha, tłumione są do $\frac{1}{4}$ swej pierwotnej mocy.

Poza powyższymi cechami ochraniacz posiada tę właściwość, że może być barwiony dowolnie, np. na kolor ciała ludzkiego.

Na rysunku fig. 1 przedstawia ochraniacz, osadzony w uchu, zwrócony płaską stroną na zewnątrz; fig. 2 — ochraniacz w tem samym położeniu jak na fig. 1, wyjęty z ucha; fig. 3 — widok ochraniacza z jednego boku; fig. 4 — widok ochraniacza z drugiego boku; fig. 5 — widok ochraniacza od strony wewnętrznej ucha; fig. 6 — widok ochraniacza z trzeciego boku; fig. 7 — widok ochraniacza z kanalikiem i płytką, zasłaniającą otwór tego kanalika; fig. 8 i 9 przedstawiają płytkę, przymocowaną na płaszczyźnie zewnętrznej ochraniacza, przyczem na fig. 8 wlot kanalika jest otwarty, a na fig. 9 — zamknięty.

Na rysunku przedstawiono zasadniczy kształt ochraniacza usznego, modelowanego indywidualnie do ucha każdego nabywcy, podobnie, jak proteza dentystyczna. Zakrzywienia powierzchni odpowiadają ściśle zakrzywieniom i kształtowi wewnętrznemu muszli ucha ludzkiego. Występ *b* sięga do kanału usznego.

Ochraniacz, wykonany według wynalazku, może być ulepszony w ten sposób, że wewnątrz korka wykonany zostaje kanałik, zaczynający się przy samym spinaczu dla ozdoby, w miejscu *c*, a kończący się w występie *b* otworem *d*.

Zapomocą skręcania płytki, osadzonej na spinaczu lub zatrzasku *f* na płaszczyźnie zewnętrznej ochraniacza i posiadającej promieniowe ramiona lub też otwory, otwór zewnętrzny *c* kanalika zostaje zakrywany lub otwierany, wskutek czego można regulować siłę dźwięków, dochodzących do ucha.

Płytką może być osadzona wymiennie, a na płytce tej mogą być umieszczone ozdoby, przyczem kształt tych ozdób jest dowolny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ochraniacz słuchu, znamienny tem, że jest sporządzony z jednego kawałka materiału elastycznego względnie półelastycznego i jest ściśle dostosowany do otworu usznego, przyczem powierzchnia zewnętrzna (*a*) jest płaska, a na powierzchni wewnętrznej znajduje się występ (*b*), sięgający do kanału usznego.

2. Ochraniacz słuchu według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada wewnętrzny kanałik, zaczynający się na zewnętrznej płaszczyźnie (*a*) i kończący się wylotem (*d*) w występie (*b*), przyczem zewnętrzny otwór (*c*) tego kanalika może być zakrywany lub otwierany zapomocą kręcenia płytki, osadzonej na spinaczu (*f*) obok tego otworu (*c*).

3. Ochraniacz słuchu według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że płytka zewnętrzna jest ozdobiona i osadzona wymiennie na spinaczu lub zatrzasku (*f*).

Władysław Książnik.

Zastępca: Inż. H. Jodkiewicz,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

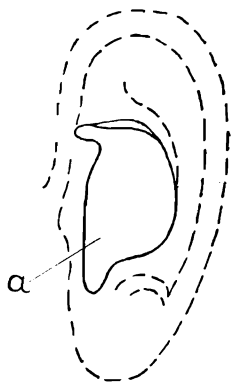

Fig. 2

Fig. 3

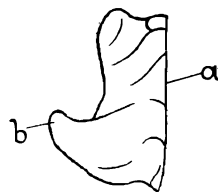

Fig. 4

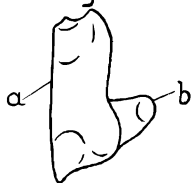

Fig. 5

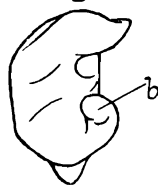

Fig. 6

Fig. 7

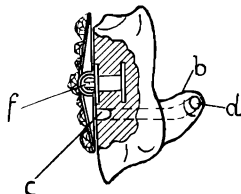

Fig. 8

Fig. 9

